

تأثیر حاشیه نشینی و سکونتگاههای غیر رسمی بر جرایم (مطالعه موردی شهر سنندج)

سید دارا تکیه خواه¹، کیوان بی نیاز²، سینا اسدی³

چکیده

حاشیه نشینی به بخشی از توسعه های شهری اطلاق میشود که بدون برنامه ریزی، کنترل و رعایت ضوابط و مقررات شهرسازی توسط توده ای از مردم که عمدتاً فقرا و اقشار کم درآمد شهری و مهاجران روستایی میباشند، اطلاق میشود. این مقاله برگرفته از پژوهشی با همین عنوان است. هدف از این تحقیق تأثیر حاشیه نشینی و سکونتگاههای غیر رسمی بر جرایم در شهر سنندج میباشد و تلاش دارد ضمن تحلیل چند بعدی این تحقیق به معرفی سیاستها و راهبردهای اجرایی به منظور پیشگیری از جرم و انحرافات اجتماعی در مناطق حاشیه نشین و سکونتگاههای غیر رسمی بپردازد. باتوجه به هدف این مقاله و همچنین دسترسی بیشتر به اطلاعات در خصوص قانون های جمعیتی شهر سنندج، نقش این شرایط در جرم خیزی حاشیه، و جرایم حاشیه نشین شهر سنندج مورد بررسی قرار گرفته اند. در محلات حاشیه نشین شهر به خصوص محلات عباس آباد و کانی کوزله میزان جرایم و بزهکاری به علت تراکم بالای جمعیت، فقر و رهایی افراد از فشار افکار عمومی، بالا ارزیابی می شود.

کلید واژگان: سنندج، حاشیه نشینی، سکونتگاههای غیر رسمی، جرم انحرافات اجتماعی.

1-1- بیان مسأله

¹ کارشناس ارشد حقوق جزا و جرمشناسی dara68t@yahoo.com

² کارشناس ارشد حقوق جزا و جرمشناسی

³ کارشناس ارشد حقوق جزا و جرمشناسی